

गीत

सयौं पटक मरेर जियको मांछे म
हजारौं पटक घोचिएर हाँसेको मांछे म

सुर्य मुखि हैन रातमा म फुल्छु
अँधेरो मा डुबेर सब दुख भुल्छु
पिउँदै जिन्दगि बाँचेको मांछे म
सयौं पटक रित्तिएर बहेको मांछे म ।

झर्दै हजारौं पटक एकबार फुल्छु
शीत सँगको मितेरि मा एकैबार खुल्छु
मझधार ले रोकेको लक्ष्मीन डुंगा म
आफंत बाट चोइटेको एउटा टुक्रा म ।

शब्द: कपिल अधिकारी

संगीत: धन बहादुर गोपालि